

Everghetinos - Tema 17 (Πουμανικά, Romanian)

Cel ce se leapădă de lume trebuie să

se golească de toate. Cum trebuie să-și chivernisească acesta agoniseala [din lume]. Și cum că, pentru cei din obște, a avea ceva propriu este neîndoielnică pierzanie

1. A Sfântului Varsanufie

Un frate a întrebat pe un Bătrân: “Rudele îmi sunt datoare cu o mică sumă de bani pe care vreau să o dau săracilor. Aceia, însă, mai degrabă nu vor să mi-o înapoieze. Ce să fac?” A răspuns Bătrânul: “De nu vei tăia cugetul trupesc și nu vei arăta un pic de nerușinare după Dumnezeu [față de rude], cazi și în dorința de a plăcea oamenilor”.

2. Din Pateric

1. Un frate care se lepădase de lume și care, dându-și avutul săracilor, păstrase puțin din el și pentru sine, s-a dus la Avva Antonie, cerând să devină monah. Iar acela, când a aflat că și-a păstrat câte ceva din cele ale sale, i-a spus: “Dacă vrei să devii monah, mergi în sat și cumpără carne. Apoi dezbracă-ți veșmintele, înfășoară carnea în jurul trupului dezgolit și vino așa până aici”. Fratele a făcut întocmai. Și cum se întorcea dezgolit, așa cum s-a spus, purtând pe umeri carnea, câinii și păsările de pradă i-au sfârtecat trupul, vrând să apuce carnea. După ce s-a întors astfel la Bătrân și i-a arătat trupul sfâșiat, i-a zis Avva Antonie: “Tot așa sunt tăiați bucăți, în războiul cu diavolii, cei care se leapădă de lume, însă [\(περισσότερα...\)](#)